

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით
შესავალი ნაწილი
ბ-----ის რაიონული სასამართლო

საქმე №1/164-19
(გამოძიების N019130419002)

21 ივნისი 2019 წელი

ქ. ბ-----ი

მოსამართლე: თეა ლეონიძე
სხდომის მდივანი: ვერიკო ნინიაშვილი
სხდომის სახე: ღია

ბრალდების მხარე:

პროკურორი: დავით მუხიაშვილი

დაცვის მხარე:

ადვოკატი: ბადრი პატარაია

ბრალდებული: მ-----ვი

მამის სახელი: ე-----

და--დებული: 1-----

პირადი ნომერი: 1-----

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: საშუალო

ოჯახური მდგომარეობა: დასაოჯახებელი

ნასამართლობა: ნასამართლობის არ მქონე

რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ბ-----

თარჯიმანი: სუსანა მარტიაშვილი

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის
პირველი ნაწილი.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2019 წლის 13 აპრილს, დაახლოებით 21:00 საათზე, ბ-----ის რაიონის სოფელ ც-----ში, მ-----ვმა, პირადი წყენის გამო, ა--ს ნ-----ს სამჯერ დარტყა მუშტი სახის არეში, რის გამოც ა--ს ნ-----მა სამივე შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1. ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

მ-----ვის მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენა ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: დაზარალებული ა--ს ნ-----ის გამოკითხვის ოქმი, მოწმეების: ე----- გამოკითხვის ოქმები. აღნიშნული მტკიცებულებებით ცალსახად დასტურდება, რომ მ-----ვმა ა--ს ნ-----ს სამჯერ მიაყენა დარტყმა სახის არეში მუშტით.

ასევე საქმეზე უდავოდ ცნობილი სამედიცინო ექსპერტიზის N003201119 დასკვნის თანახმად: შპს ბ-----ის ცენტრალური კლინიკის ფორმა N100, რეგისტრაციის N6117-ის მონაცემებით და პირადი გასინჯვით ა--ს ნ-----ს 13-15.04.19 წ. აღენიშნება სისხლნაჟღენთი მარცხენა თვალ-ბუდის მიდამოში, რომელიც განვითარებულია მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად, ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს.

საქმის არსებითი განხილვისას ბრალდებულმა მ-----ვმა წარდგენილ ბრალდებაში თავი სრულად ცნო დამნაშავედ.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მ-----ვმა, ა--ს ნ-----ს სამჯერ მუშტის დარტყმით მიაყენა დაზიანება, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

3. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

3.1. სასამართლო სხდომაზე მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა ვინაიდან ისინი მხარეებს არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" პუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა. ამდენად, სასამართლოს დასკვნა მ-----ვის მიერ დანაშაულის ჩადენის შესახებ, გარდა ბრალდებულ მ-----ვის აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, კერძოდ: დაზარალებული ა--

-ს ნ-----ის გამოკითხვის ოქმი, მოწმეების: ე-----
----- გამოკითხვის ოქმები, მ-----ვის ცნობა
ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ (ფორმა N100/ა, რეგისტაციის N6117),
2019 წლის 13 აპრილის დათვალიერების ოქმი და ფოტოცხრილი, სამედიცინო
ექსპერტიზის N003201119 დასკვნა.

სასამართლო სხდომაზე არ მომხდარა მ-----ვის სისხლის სამართლის
საქმეში არსებული მტკიცებულებების გამოკვლევა, რადგანაც მხარეთა მიერ არ
გამხდარა ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი
გარემოებები სადავო. სასამართლომ მოახდინა მხოლოდ მათი შეფასება.
მტკიცებულებათა შეფასება მეტად რთული პროცესია. ამ დროს ხდება როგორც
ფსიქოლოგიური, ასევე ლოგიკისა და სამართლებრივი კრიტერიუმების
მეშვეობით მოსამართლის მიერ აღქმული ინფორმაციის გადამუშავება,
გაანალიზება. სწორედ ამ პროცესის შედეგად სასამართლოს გამოაქვს
მნიშვნელოვანი დასკვნები მტკიცებულებებში ფიქსირებული ინფორმაციის
სხვა მტკიცებულებებთან, აგრეთვე არსებულ რეალობასთან შესა-მისობის
თაობაზე. დასკვნები კი უშუალოდ აისახება იმ დადგენილი ფაქტობრივი
გარემოებების სახით, რომლებიც საფუძვლად ედება გადაწყვეტილების
მიღებას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიერ გაკეთებული დასკვნა
ყალიბდება არა მხოლოდ მტკიცებულებათა შეჯერებით, არამედ შეჯერებული
ინფორმაციის შეფასებით არსებულ რეალობასთან მიმართებით.

4. სამართლებრივი შეფასება:

4.1 სასამართლომ განიხილა რა სისხლის სამართლის საქმე, შეაფასა
ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება საქმესთან
მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და
დამტკიცებულად მიიჩნია, მ-----ვის მიერ ინკრინინირებული
დანაშაულის ჩადენა.

4.2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3
ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ
ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა“.

4.3. საქმეზე არსებული მტკიცებულებათა ერთობლიობა, გონივრულ ეჭვს მიღმა
სტანდარტით ადასტურებს, რომ მ-----ვმა ჩაიდინა დანაშაული, რაც
გათვალისწინებულია საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით,
რის გამოც იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს დანაშაულის

ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ასევე ბრალდებულის პიროვნებას.

5.2. გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესა--მისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადექვატური, და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

სასამართლო ითვალისწინებს რომ მეხარბ ზეინალოვი აღიარებს და ინანიებს დანაშაულს, იგი არ არის წარსულში ნასამართლეს, მეზობლების მიერ ხასიათდება დადებითად, არ არის რეგისტრირებული სოციალურად დაუცველ ოჯახების ერთიან ბაზაში.

5.3. ბრალდებულის რესოციალიზაციისათვის, სასჯელის აუცილებლობისა და პროპორციულობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის, შემამსუბუქებელი გარემოებების გათვალისწინებით მ-----ვს უნდა განესაზღვროს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით (საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება ისჯება ჯარიმით ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომით ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე ან შინაპატიმრობით ვადით ექვსი თვიდან ერთ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთით ვადით ერთ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ) გათვალისწინებული ადექვატური სასჯელი - ჯარიმა 1 000 (ათსი) ლარის ოდენობით.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ აღნიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას, კერძოდ - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 20-ე, 255-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-ე 279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

მ-----ვი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა -1 000 (ათასი) ლარის ოდენობით.

მ-----ვის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს.

ჯარიმის გადახდაზე კონტროლი დაევალოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას.

განაჩენი ბრალდების მხარის და მსჯავრდებულის მიერ შეიძლება გასაჩივრდეს განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, ბ-----ის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

თეა ლეონიძე